

РЕШЕНИЕ

№ 5577

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 77 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта годИ. в следния състав:

Председател: ИВАНКА П. БОЛГУРОВА

при участието на секретаря НАДЯ СТ. ТОДОРОВА
като разгледа докладваното от ИВАНКА П. БОЛГУРОВА Гражданско дело
№ 20231110134721 по описа за 2023 годИ.

Предявени искове с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Ищецът „Топлофикация София” ЕАД твърди, че е доставил на ответниците И. Д. И., Г. Д. И., Н. П. Н.в, Й. И. И., Р. И. И., К. И. Д., С. И. Б., С. Д. К., Г. К. С. и Н. К. К.-Ц. топлинна енергия по силата на общи условия, приети на основание Закона за енергетиката. Твърди, че ответниците са ползвали енергията, като за процесния период не са заплатили дължимата цена. Моли съда да осъди ответниците да му заплатят сумите, както следва: сумата от 171,85 лв., представляваща цена на ползвана топлинна енергия за топлоснабден имот – апартамент №95, находящ се в гр.София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, аб. № 272933, за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от предявяване на исковите – 22.06.2023г. до плащането, сумата от 39,11 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г., сумата от 27,75 лв., представляваща цена за разпределение на топлинна енергия за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със законната лихва от предявяване на исковите – 22.06.2023г. до плащането, както и сумата от 6,98 лв. – лихва за забава в плащането на главницата за разпределение на ТЕ за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. Претендира разделно заплащане на сумите от ответниците, както следва: И. Д. И. – 1/18, Г. Д. И. – 1/18, Н. П. Н.в – 2/18, Й. И. И. – 1/18, Р. И. И. – 1/18, К. И. Д. – 2/18, С. И. Б. – 2/18, С. Д. К. – 4/18, Г. К. С. – 2/18 и Н. К. К.-Ц. – 2/18. Претендира разноски.

В срока по чл.131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответниците И. Д. И., Г. Д. И., Н. П. Н.в, Й. И. И., К. И. Д., С. И. Б., С. Д. К., Г. К. С. и Н. К. К.-Ц., в който заявява, че процесните вземания са погасени чрез плащане в хода на процеса.

Ответникът Р. И. И. в срока по чл.131 ГПК не е депозирал отговор на исковата молба.

Третото лице помагач на страната на ищеца „Техем сървисис” ЕООД не оспорва предявените искове.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По исковете по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ:

В тежест на ищеца е да установи, че по силата на облигационно отношение с ответниците, съществувало към процесния период, е престирали /доставил е топлинна енергия за отопление и/или подгръване на вода/ и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендирания размер.

В тежест на ответниците и при доказване на горните факти е да докажат положителния факт на погасяване на дълга.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ и § 1, т. 2а от ДР на ЗЕ (приложима редакция след 17.07.2012г.) потребител, респ. битов клиент на топлинна енергия през процесния период е физическо лице – ползвател или собственик на имот, който ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване или природен газ за домакинството си, т.е. лице, което ползва на вещно или облигационно право на ползване. Безспорно по делото е обстоятелството, че общият на ответниците наследодател С. Г. Г., почИ.ла на 28.03.2016г., е била собственик на процесния топлоснабден имот – апартамент №95, находящ се в гр.София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6. Видно от представеното по делото удостоверение за наследници на С. Г. е, че същата е оставила наследници по закон роднини по съребрена линия от пета степен /чл. 8, ал. 4 ЗН/, както следва: С. П.а Петкова, почИ.ла на 30.12.2017г. и оставила наследници по закон ответниците И. Д. И. и Г. Д. И., ответникът Н. П. Н.в, Иван Й.ов И., почИ.л на 30.09.2021г. и оставил наследници по закон ответниците Й. И. И. и Р. И. И., ответниците К. И. Д., С. И. Б., Г. К. С., Н. К. К.-Ц. и С. Д. К., като последната от своя страна е съребрен родни. от пета степен и наследник по закон на съребрен родни. от пета степен – Силвия Д. Митева, почИ.ла на 10.05.2021г. На основание чл.8, ал.4 ЗН всички роднини по съребрена линия от пета степен, които са били живи към момента на смъртта на наследодателя С. Г. Г. – към 28.03.2016г., а именно С. П.а Петкова, почИ.ла на 30.12.2017г., Н. П. Н.в, Иван Й.ов И., почИ.л на 30.09.2021г., К. И. Д., С. И. Б., Г. К. С., Н. К. К.-Ц., С. Д. К. и Силвия Д. Митева, почИ.ла на 10.05.2021г., са наследили по 1/9 ид.ч. от оставеното от нея наследство, в т.ч. и от процесния топлоснабден имот, съответно тази квота е наследена от наследниците по закон на почИ.лите наследници от пета степен към датата на исковата молба. С оглед изложеното квотите в съсобствеността са както следва: И. Д. И. и Г. Д. И. – по 1/18 ид.ч. /като наследници по закон на своята майка С. П.а И., която е притежавала 1/9 ид.ч. от наследството на С. Г. Г./, Н. П. Н.в – 1/9 ид.ч., Й. И. И. и Р. И. И. – по 1/18 ид.ч. /като наследници по закон на своя баща Иван Й.ов И., който е притежавал 1/9 ид.ч. от наследството на С. Г. Г./, К. И. Д. – 1/9 ид.ч., С. И. Б. – 1/9 ид.ч., Г. К. С. – 1/9 ид.ч., Н. К. К.-Ц. – 1/9 ид.ч. и С. Д. К. – 2/9 ид.ч. /1/9 ид.ч. като наследник от пета степен на С. Г. Г. и 1/9 ид.ч. като наследник по закон на своята сестра Силвия Д. Митева, което е притежавала 1/9 ид.ч. от наследството на С. Г. Г./.

Процесуалният представител на ответниците е релевирал възражение за липса на доказателства ответниците да са приели наследството на С. Г. за първи път в хода на устните състезания пред настоящата инстанция, поради което това възражение е преклудирано и не следва да се разглежда от съда.

Ответниците, в качеството им на титуляри на правото на собственост /като наследници на собственика на топлоснабдения имот/ са и страна по облигационното отношение за доставка на топлинна енергия до топлоснабдения имот. Договорът касае

обект с абонатен № 272933.

Между страните няма и спор за реално доставеното и консумирано количество на топлинна енергия, както и за извършената услуга дялово разпределение, поради което съдът приема, че посочените от ищеца суми и обективирани в представените писмени доказателства /фактури и изравнителни сметки/ съответстват на реално доставеното количество топлинна енергия, възлизаща в общ размер на 171,85 лв. за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г., ведно с начислена мораторна лихва в размер на 39,11 лв. за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г., както и на сумата от 27,75лв., представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г. и сумата от 6,98 лв., представляваща мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

По гореизложените мотиви относно квотите в съсобствеността, ответниците дължат посочените суми, както следва:

– И. Д. И. дължи 1/18 част от сумите в общ размер от 13,64 лв., от които сумата от 9,54 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 2,17 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 1,54 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,39 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Г. Д. И. дължи 1/18 част от сумите в общ размер от 13,64 лв., от които сумата от 9,54 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 2,17 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 1,54 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,39 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Н. П. Н.в дължи 1/9 част от сумите в общ размер от 27,29 лв., от които сумата от 19,09 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 4,35 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 3,08 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,77 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Й. И. И. дължи 1/18 част от сумите в общ размер от 13,64 лв., от които сумата от 9,54 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 2,17 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 1,54 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,39 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Р. И. И. дължи 1/18 част от сумите в общ размер от 13,64 лв., от които сумата от 9,54 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 2,17 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 1,54 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,39 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– К. И. Д. дължи 1/9 част от сумите в общ размер от 27,29 лв., от които сумата от 19,09 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 4,35 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна

енергия за процесния период, сумата от 3,08 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,77 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– С. И. Б. дължи 1/9 част от сумите в общ размер от 27,29 лв., от които сумата от 19,09 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 4,35 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 3,08 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,77 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Г. К. С. дължи 1/9 част от сумите в общ размер от 27,29 лв., от които сумата от 19,09 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 4,35 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 3,08 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,77 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение;

– Н. К. К.-Ц. дължи 1/9 част от сумите в общ размер от 27,29 лв., от които сумата от 19,09 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 4,35 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 3,08 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 0,77 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение и

– С. Д. К. дължи 2/9 част от сумите в общ размер от 54,59 лв., от които сумата от 38,18 лв., представляваща потребена топлинна енергия за процесния период, сумата от 8,69 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането на топлинна енергия за процесния период, сумата от 6,17 лв., представляваща цена на извършена услуга дялово разпределение през процесния период и сумата от 1,55 лв., представляваща лихва за забава, начислена върху вземането за дялово разпределение.

Ответниците И. Д. И. и Г. Д. И. са представили като писмени доказателства два броя платежни нареждания от 02.11.2023г. с посочено в тях основание техните три имена и номера на настоящото дело, от съдържанието на което се установява, че всяка от тях е заплатила в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 13,64 лв.

Ответникът Н. П. Н.в е представил като писмено доказателство платежно нареждане от 28.10.2023г. с посочено основание номера на настоящото дело, от съдържанието на което се установява, че е заплатил в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 27,29 лв.

Ответникът Й. И. И. е представил като писмено доказателство платежно нареждане от 27.10.2023г. с посочено основание номера на настоящото дело, от съдържанието на което се установява, че е заплатил в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 13,64 лв.

Ответникът К. И. Д. е представила като писмено доказателство платежно нареждане от 03.11.2023г. с посочено основание процесния абонатен номер, от съдържанието на което се установява, че е заплатила в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 27,29 лв.

Ответникът С. И. Б. е представила като писмено доказателство платежно нареждане от 11.10.2023г. с посочено основание процесния абонатен номер, от съдържанието на което се установява, че е заплатила в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 27,29 лв.

Ответниците Г. К. С. и Н. К. К.-Ц. са представили като писмено доказателство два броя платежни нареждания от 27.10.2023г. с посочено основание техните три имена и номера на настоящото дело, от съдържанието на което се установява, че всяка от тях е заплатила в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 27,29 лв.

Ответникът С. Д. К. е представила като писмено доказателство платежно нареждане от 25.10.2023г. с посочено основание номера на настоящото дело, от съдържанието на което се установява, че е заплатила в хода на процеса по сметка на ищеца сумата от 54,59 лв.

С изрично изявление ищецът потвърждава, че банковата му сметка е заверена с посочените суми в общ размер от 231,96 лв., както и че на 09.11.2023г. е постъпило плащане и от ответника Р. И. И. в размер на 13,64 лв., с което общият размер на погасените от ответниците вземания е в размер на 245,60 лв.

Основният спорен между страните въпрос е с извършеното плащане какви пера по задължението се погасяват.

Съгласно задължителните разяснения на т. 1 към Тълкувателно решение №3/27.03.2019г., постановено по т.д. № 3/2017г. на ОСГТК на ВКС когато извършеното плащане не е достатъчно, погасителният ефект за законната лихва за забава при неизпълнение на парично задължение настъпва при условията и в поредността по чл.76, ал.2 ЗЗД. В мотивите към тълкувателното решение е прието, че при предложено от длъжника изпълнение със забава на лихвоносно парично задължение, което не е достатъчно да покрие лихвите и главницата, длъжникът може да посочи кой елемент на дълга погасява, но този избор не е обвързващ за кредитора. Кредиторът може да приеме така предложеното изпълнение; да откаже да приеме изпълнението, ако няма интерес от частичното плащане или да извърши погасяването по реда на чл.76, ал.2 ЗЗД. Единствено, ако предложеното изпълнение погасява изцяло посоченото от длъжника задължение, включително с дължимите лихви към този дълг, изборът обвързва кредитора. В този случай кредиторът не може едностранно да се позове на чл.76, ал.2 ЗЗД и да прихване изпълнението с лихви, акцесорни към друг дълг, различен от този, по който длъжникът е направил плащането.

В случая при прилагане на разпоредбата на чл. 76, ал. 2 ЗЗД съдът намира, че с извършените плащания всеки ответник е погасил дължимите от него вземания, както следва:

– Ответникът И. Д. И. е заплатила сумата в общ размер от 13,64 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 2,17 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,39 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /02.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,47 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /02.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,07 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 9,54 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 1 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноски, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се

установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 0,54 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 03.11.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 02.11.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1,54 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Г. Д. И. е заплатила сумата в общ размер от 13,64 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 2,17 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,39 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /02.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,47 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /02.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,07 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 9,54 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 1 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 0,54 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 03.11.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 02.11.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1,54 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Н. П. Н.в е заплатил сумата в общ размер от 27,29 лв., с която е погасил мораторна лихва в размер на 4,35 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,77 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /28.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,88 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /28.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,14 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 19,09 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 2,06 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което

се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 1,02 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 29.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 28.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 3,08 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Й. И. И. е заплатил сумата в общ размер от 13,64 лв., с която е погасил мораторна лихва в размер на 2,17 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,39 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,44 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,07 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 9,54 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 1,03 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 0,51 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 28.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 27.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1,54 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Р. И. И. е заплатил сумата в общ размер от 13,64 лв., с която е погасил мораторна лихва в размер на 2,17 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,39 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /09.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,49 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /09.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,07 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 9,54 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 0,98 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което

се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 0,56 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 10.11.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 09.11.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 1,54 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът К. И. Д. е заплатила сумата в общ размер от 27,29 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 4,35 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,77 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /03.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,93 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /03.11.2023г./, чийто размер възлиза на 0,15 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 19,09 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 2 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 1,08 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 04.11.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 03.11.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 3,08 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът С. И. Б. е заплатила сумата в общ размер от 27,29 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 4,35 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,77 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /11.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,77 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /11.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,13 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 19,09 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 2,18 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което

се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 0,90 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 12.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 11.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 3,08 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Г. К. С. е заплатила сумата в общ размер от 27,29 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 4,35 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,77 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,88 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,14 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 19,09 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 2,06 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 1,02 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 28.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 27.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 3,08 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът Н. К. К.-Ц. е заплатила сумата в общ размер от 27,29 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 4,35 лв. върху вземането за топлинна енергия, 0,77 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,88 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /27.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,14 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 19,09 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 2,06 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което

се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 1,02 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 28.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 27.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 3,08 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

– Ответникът С. Д. К. е заплатила сумата в общ размер от 54,59 лв., с която е погасила мораторна лихва в размер на 8,69 лв. върху вземането за топлинна енергия, 1,55 лв. – мораторна лихва върху вземането за дялово разпределение, законната лихва върху главницата за топлинна енергия, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /25.10.2023г./, чийто размер възлиза на 1,74 лв., законната лихва върху главницата за извършена услуга дялово разпределение, дължима от датата на подаване на исковата молба /22.06.2023г./ до датата на извършеното плащане /25.10.2023г./, чийто размер възлиза на 0,28 лв., както и дължима главница за топлинна енергия /доколкото задължението е по-старо от това за дялово разпределение и по аргумент от чл.76, ал.2 ЗЗД се погасява първо/ в размер от 38,18 лв., както и частично вземането за извършена услуга дялово разпределение в размер от 4,15 лв. Съдът не споделя съображенията на ищеца, че с извършеното плащане следва да се погасят сторени съдебни разноси, доколкото същите не са ликвидно и изискуемо вземане към момента на плащането, а биха възникнали като такова под отлагателно условие – едва при влизане в сила на съдебно решение, с което се установяват сторени по основание и размер разноси. Следователно, останала е незаплатена единствено главница за извършена услуга дялово разпределение в размер на 2,02 лв. За тази сума искът срещу този ответник за дължимост на цена за извършена услуга дялово разпределение, ведно със законната лихва от 26.10.2023г. /денят, следващ деня на плащането, доколкото с извършеното плащане от 25.10.2023г. законната лихва, начислена до този момент, е платена/ до окончателното плащане, следва да се уважи, като искът следва да бъде отхвърлен до пълния предявен размер от 6,17 лв., поради плащане извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

Следва да се отхвърлят и исковете за стойност на доставена топлинна енергия и за мораторна лихва върху вземането за топлинна енергия и извършена услуга дялово разпределение поради плащане, извършено в хода на процеса, който факт съдът съобразява по реда на чл.235, ал.3 ГПК.

По разностите:

При определяне на разностите не следва да се вземе предвид отхвърлянето на исковете поради извършеното в хода на процеса плащане, тъй като отговорността за разноси се основава на идеята за санкциониране на неоснователното възбуждане на съдебния процес, поради което и отговорност за разноси следва да възникне всякога, когато страната неоснователно е отричала/претендирала съдебно предявеното право. В случая се установи бездействие на ответниците въпреки изпадането им в забава, довело до пренасяне на спора в съда. Съдът е длъжен да отчете извършеното в хода на процеса плащане само във връзка с постановяване на решение относно дължимостта на дълга, но не и при определяне тежестта за разностите. Доколкото ответниците са дали повод за завеждане на делото – задълженията са били изискуеми /с настъпил падеж/ преди

подаване на исковата молба, същите дължат сторените от ищеца разноси в производството.

Дължимите разноси в настоящото производство са в общ размер на 305 лв., от които платена държавна такса в размер 200 лв., такса за издаване на съдебно удостоверение в размер на 5 лв., както и юрисконсулско възнаграждение в размер на 100 лв., определено от съда по чл. 78, ал. 8 ГПК. Същите, се дължат от страните съобразно квотите в съсобствеността, както следва: И. Д. И. – сумата от 16,94 лв., Г. Д. И. – сумата от 16,94 лв., Н. П. Н.в – сумата от 33,89 лв., Й. И. И. – сумата от 16,94 лв., Р. И. И. – сумата от 16,94 лв., К. И. Д. – сумата от 33,89 лв., С. И. Б. – сумата от 33,89 лв., Г. К. С. – сумата от 33,89 лв., Н. К. К.-Ц. – сумата от 33,89 лв. и С. Д. К. – сумата от 67,78 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Д. И., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **0,54 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 03.11.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 1,54 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 02.11.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 9,54 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковите по чл.86, ал.1 ЗЗД за сумата от 2,17 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,39 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Г. Д. И., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **0,54 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 03.11.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 1,54 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 02.11.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 9,54 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковите по чл.86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2,17 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,39 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Н. П. Н.в, ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **1,02 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва**

от 29.10.2023г. до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 3,08 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 28.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 19,09 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап.95, аб. № 272933, както и исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4,35 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,77 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Й. И. И., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **0,51 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 28.10.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 1,54 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 27.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 9,54 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковете по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2,17 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,39 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Р. И. И., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **0,56 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 10.11.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 1,54 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 09.11.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 9,54 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковете по чл.86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 2,17 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,39 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА К. И. Д., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **1,08 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 04.11.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 3,08 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 03.11.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 19,09 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковете по чл. 86,

ал. 1 ЗЗД за сумата от 4,35 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,77 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА С. И. Б., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр.чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **0,90 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 12.10.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 3,08 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 11.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 19,09 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап.95, аб. № 272933, както и исковите по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4,35 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,77 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Г. К. С., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **1,02 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 28.10.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 3,08 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 27.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 19,09 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковите по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4,35 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,77 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА Н. К. К.-Ц., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **1,02 лв.**, представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 28.10.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 3,08 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 27.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 19,09 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к. Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. №272933, както и исковите по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от 4,35 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 0,77 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА С. Д. К., ЕГН *****, да заплати на основание чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **2,02 лв.**,

представляваща стойност за извършена услуга дялово разпределение за периода от 01.05.2020г. до 30.04.2021г., ведно със **законната лихва от 26.10.2023г.** до окончателното изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска до пълния предявен размер от 6,17 лв., искането за присъждане на законна лихва от 22.06.2023г. до 25.10.2023г., иска по чл.79, ал.1, пр.1 ЗЗД, вр. чл.149 ЗЕ за заплащане на сумата от 38,18 лв., представляваща стойност на консумирана, незаплатената топлинна енергия за периода от 01.05.2019г. до 30.04.2021г. за топлоснабден имот, находящ се в гр. София, ж.к.Дружба, бл. 258, вх. Г, ет.6, ап. 95, аб. № 272933, както и исковите по чл. 86, ал.1 ЗЗД за сумата от 8,69 лв. – мораторна лихва, начислена върху вземането за топлинна енергия за периода от 15.09.2020г. до 23.05.2023г. и за сумата от 1,55 лв. – мораторна лихва, начислена за периода от 16.07.2020г. до 23.05.2023г. върху претендираната цена за услугата дялово разпределение.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК И. Д. И., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **16,94 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Г. Д. И., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **16,94 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Н. П. Н.в., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **33,89 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Й. И. И., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **16,94 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Р. И. И., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **16,94 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК К. И. Д., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **33,89 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. И. Б., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **33,89 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Г. К. С., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **33,89 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК Н. К. К.-Ц., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **33,89 лв.** разноски по делото.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК С. Д. К., ЕГН *****, да заплати на „Топлофикация София” ЕАД, ЕИК 831609046, сумата от **67,78 лв.** разноски по делото.

Решението е постановено при участието на „Техем сървисис” ЕООД като помагач на страната на ищеца.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____